

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3965/2019
28.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Соња Поповић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2076/19 од 20.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2076/19 од 20.06.2019. године.

Образложење

Пресудом због пропуштања Вишег суда у Новом Саду П 2683/18 од 14.02.2019. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му исплати износ од 4.997.048,00 динара, са законском затезном каматом почев од 14.12.2018. године, па до исплате, као и трошкове парничног поступка са законском затезном камато од извршности пресуде до исплате, уплатом на текући рачун пуномоћника тужиоца број ... код „...“ АД

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2076/19 од 20.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду П 2683/18 од 14.02.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено, изјавио ревизију побијајући је због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

У поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до неправилне примене неке од одредаба Закона о парничном поступку, због чега нема ни битне повреде из члана 374. став 1. истог закона на који се ревизијом указује.

Према чињеничном стању, тужилац се води као носилац права својине у целости на непокретности уписаној у ЛН ... КО ..., парцела број ... површине 32 ара и 48 м2, која је сада у саставу Улице ... у Према плану генералне регулације насељеног места ... („Службени лист Града Новог Сада“, бр.27/15 и 14/17), наведена парцела је у потпуности намењена за јавну површину - улицу. На парцели је изграђена инфраструктура (водовод, канализација, струја и гас), а улица је асфалтирана и приведена намени. Након одузимања налази се у саставу напред наведене улице у 50% своје површине, односно укупно 16 ари и 24 м2 и представља јавну саобраћајницу коју користи неограничени број лица. Уз тужбу је достављен налаз вештака грађевинске струке који је извршио процену тржишне вредности одузетог земљишта која на дан вештачења износи 3.077,00 динара по м2. Тржишна вредност одузетих 16 ари 24 м2 износи укупно 4.997.048,00 динара, колико тужилац тужбом и потражује. Првостепени суд је решењем од 26.12.2018. године, позвао туженог да у року од 30 дана поднесе писани одговор на тужбу, те га упозорио на законске последице пропуштања. Тужени је решење и тужбу са прилозима примио дана 27.12.2018. године, али није доставио писани одговор на тужбу.

Првостепени суд је полазећи од члана 350. став 1. ЗПП, који прописује да ако тужени не подесе одговор на тужбу, у одређеном року, суд доноси пресуду којом се усваја тужбени захтев (пресуда због пропуштања) ако су испуњени кумулативни услови предвиђени из тачке 1. до 4. истог члана, усвојио тужбени захтев.

Другостепени суд је прихватио становиште првостепеног суда.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови усвојили тужбени захтев тужиоца. Наиме, основаност постављеног тужбеног захтева произилази из чињеница наведених у тужби. Чињеница о фактичком одузимању парцеле која је у власништву тужиоца и с тим у вези обавезе туженог да тужиоцу исплати накнаду за одузето земљиште као и висина поткрепљена је приложеним листом непокретности број ... КО ..., информацијом о локацији Градске управе за урбанизам и грађевинске послове број V-353-556/18 од 09.08.2018. године, информацијом о локацији –структура ЈП Урбанизам број 131770/2018 од 03.08.2018. године, копијом плана РГЗ СКН Нови Сад 1 број 953-2/2018-34 од 24.08.2018. године и уверењем РГЗ СКН Нови Сад 1 број 952-3/2018-5750 од 21.08.2018. године и налазом вештака грађевинске струке од 14.12.2018. године.

Имајући у виду наведено, неосновано је позивање туженог на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 6. ЗПП, имајући у виду да основаност тужбеног захтева тужиоца произилази из чињеница наведених у тужби, као и приложених доказа.

Осим тога, тужилац је висину тужбеног захтева определио у складу са налазом вештака од 14.12.2018. године, а поднеском од 05.02.2019. године, тужилац је доставио налаз вештака којим је одговорено само на питање да ли је спорна парцела у саставу Улице ... у ..., те да ли је приведена урбанистичкој намени, да ли је инфраструктурално опремљена и да ли је користи неограничени број лица за јавни саобраћај.

Правилно је другостепени суд закључио да за тужену није настала обавеза накнаде трошкова парничног поступка у смислу члана 163. ЗПП.

Предметом оцене ревизијског суда нису били истицани чињенични наводи јер се ревизија по члану 407. став 2. ЗПП не може изјавити из тог разлога.

Како се осталим ревизијским наводима не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић